

Paa Boer, der ved Lovens Ikrafttræden henstaar under Behandling, kommer Lovens Bestemmelser ligeledes til Anvendelse, dog med Undtagelse af visse af Reglerne.

I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning udtales, at Udvalget har i Hovedsagen kunnet tiltræde Lovforslaget og stiller kun enkelte lidet indgribende Ændringsforslag.

Udvalget tiltræder det i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalte om, at Sikkerhedsstillelse fra Eksekutors Side ikke bør være betinget af en særlig Begæring herom, men at Sikkerhed altid bør stilles, naar der ikke positivt gives Afkald derpaa. Men det er i Udvalget gjort gældende, at dette Afkald bør kunne gives af Arveladeren selv ved Testamente, for saa vidt der er Spørgsmaal om Arv, som er afhængig af Arveladerens Villie, altsaa Arv, der ikke er Tvangsarv. Fra Administrationens Side er det imidlertid herimod indvendt, at en ubetinget Regel i saa Henseende kunde være betænkelig allerede af den Grund, at Testamentets Oprettelse kan ligge langt tilbage i Tiden, og Forholdene siden da kan være stærkt forandret; det er derhos anført, at man gennem en ubetinget Regel om Afkaldsret for Arveladeren efterhaanden kunde komme til at undergrave Lovens Formaal. Udvalget er da enedes om en Ordning, hvorefter Arveladeren vel i Almindelighed skal kunne give Afkald paa Sikkerhedsstillelse, men den tilsynsførende Myndighed dog, selv om saadant Afkald foreligger, skal have Ret til at kræve Sikkerhedsstillelse, naar dertil findes Anledning. Overensstemmende med det bemærkede stilledes et Ændringsforslag om Indføjelse af en saalydende Bestemmelse:

„For saa vidt angaar Legater og Arv, der ikke er Tvangsarv, kan Arveladeren ved Testamente fritage Eksekutor for at stille Sikkerhed. Dog kan den tilsynsførende Myndighed uanset saadan Bestemmelse kræve Sikkerhedsstillelse, naar dertil findes Anledning.“

Derhos stillede Justitsministeren et Ændringsforslag om at Boets kontante Midler, der efter Lovforslaget skal anbringes i „de Sparekasser eller Banker, som af Finansministeriet er anerkendt til Anbringelse af Statens Midler fra Oppebørselsbetjente“, blot skal anbringes i „en Sparekasse eller Bank“, motiveret ved, at den fornævnte Anerkendelse ikke er meddelt til Sparekasser, samt at Anerkendelsen, for saa vidt angaar Banker, ikke meddeles med særligt Henblik paa den paa-gældende Banks Soliditet, men for at lette Fremgangsmaaden med Hensyn til Indbetaling af Statsintraderne. Der er saaledes kun meddelt Anerkendelse fra Finansministeriet til een Bank i hver By eller Landdistrikt, bortset fra København, og Opretholdelsen af fornævnte Bestemmelse vilde derfor begunstige disse Banker paa Bekostning af andre Banker, der i og for sig